

Testovaný:	Testování na funkci soudce
Průběh testu:	Výběrové řízení na funkci soudce - 3. 5. 2022
Začátek:	03.05.2022 07:56:54
Konec:	3.5.2022 07:57:06
Test:	Úspěšně splněn
Výsledek:	Celkem: 0% z povinných 0% 0 správně, 30 , 0 nevyhodnoceno 0 bodů z 30
Odůvodnění:	U tohoto testu je možné doplnění odůvodnění odpovědi uchazeče. Doplnění odůvodnění je časově omezeno.
Konec odůvodnění:	3.5.2022 07:57:10
Podle jednotlivých oblastí:	Civilní právo - test 3. 5. 2022: 0 z 11 Trestní právo - test 3. 5. 2022: 0 z 11 Správní právo - test 3. 5. 2022: 0 z 3 Insolvence - test 3. 5. 2022: 0 z 3 Ústavní právo - test 3. 5. 2022: 0 z 2

1. Manželství bylo uzavřeno v roce 2015 a stále trvá. V roce 2016 uzavřeli manželé smlouvu o manželském majetkovém režimu, podle které se zužuje rozsah společného jmění jen na obvyklé vybavení rodinné domácnosti a movité i nemovité věci posléze nabyté jsou výlučným majetkem každého z manželů. Smlouva nebyla vložena do Seznamu listin o manželském majetkovém režimu. Manželka koupila v roce 2017 byt, je zapsána jako jeho vlastník v katastru nemovitostí. V roce 2017 si manžel půjčil od Petra Svobody částku 500 000 Kč na zakoupení sportovního vozu. Manželka se o půjčce dozvěděla na konci roku 2017. Manžel půjčku nesplatil, byl vydán rozsudek o jeho povinnosti částku 500 000 Kč Petru Svobodovi zaplatit. V roce 2019 byl Petrem Svobodou (oprávněným) podán návrh na nařízení exekuce proti manželovi. Soudní exekutor vydal exekuční příkaz k prodeji nemovitosti ve vlastnictví manželky. Manželka v exekučním řízení projevila vůči oprávněnému nesouhlas s dluhem, který vznikl proti její vůli. Manželka podala návrh na zastavení exekuce ohledně prodeje nemovité věci.

Vaše odpověď

1. Návrhu je třeba vyhovět. Oprávněný může exektovat dluh vzniklý jen jednomu z manželů za trvání manželství. Nicméně postižená nemovitá věc není ve společném jmění manželů v důsledku uzavření smlouvy o zúžení společného jmění. Výlučným vlastníkem postižené nemovité věci je manželka.
2. Návrhu je třeba vyhovět. Dluh manžela není součástí společného jmění manželů, neboť jej převzal jen jeden z manželů bez souhlasu druhého a nejednalo se o obstarávání každodenních nebo běžných potřeb rodiny (nákup sportovního vozu)
3. Návrhu je třeba vyhovět ohledně jedné poloviny nemovité věci. Oprávněný může exektovat dluh vzniklý jen jednomu z manželů za trvání manželství. Nelze přihlídnout ke smlouvě o zúžení společného jmění, neboť tato nebyla zapsána do Seznamu listin o manželském majetkovém režimu. Nicméně manželka projevila vůči oprávněnému nesouhlas s dluhem, tedy exektovat lze jen polovinu nemovité věci (jako by došlo k vypořádání společného jmění manželů s rovnými podíly).
4. Návrh je třeba zamítnout. Oprávněný může exektovat dluh vzniklý jen jednomu z manželů za trvání manželství. Nelze přihlídnout ke smlouvě o zúžení společného jmění, neboť tato nebyla zapsána do Seznamu listin o manželském majetkovém režimu. Manželka neprojevila vůči oprávněnému nesouhlas s dluhem bez zbytečného odkladu. Exekuci lze provést prodejem nemovité věci ve vlastnictví manželky povinného.

2. Karel podal žalobu na určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru svým zaměstnavatelem, společností ABC, s.r.o. Žalobu odůvodnil tím, že na základě pracovní smlouvy ze dne 13. 3. 2015 pracoval pro žalovanou jako řidič mezinárodní kamionové dopravy. Žalovanou mu dne 12. 12. 2020 bylo ústně sděleno, že pracovní poměr byl skončen jeho okamžitým zrušením. Okamžité zrušení pracovního poměru však nebylo žalobci řádně doručeno, když až dodatečně byla jeho právní zástupkyni zaslána kopie listiny ze dne 10. 12. 2020. V této listině je však důvod okamžitého zrušení pracovního poměru uveden neurčitě a je možno jej zaměnit s jiným. Dále žalobce tvrdil, že se nedopustil žádného jednání, které by podle uvedené listiny mohlo být důvodem okamžitého zrušení pracovního poměru. Žaloba neobsahuje tvrzení, že žalobce má na požadovaném určení naléhavý právní zájem. Soud

Vaše odpověď

1. žalobu bez dalšího zamítne
2. žalobce před nařízením jednání písemně poučí podle § 118a o.s.ř. o nutnosti doplnit skutková tvrzení a důkazní návrhy k existenci naléhavého právního zájmu na požadovaném určení
3. žalobce v průběhu přípravného/prvního jednání písemně poučí podle § 118a o.s.ř. o nutnosti doplnit skutková tvrzení a důkazní návrhy k existenci naléhavého právního zájmu na požadovaném určení
4. žalobu dále projedná a ve věci rozhodne

3. Žalobce A podal žalobu proti žalovanému B o zaplacení nájemného ve výši 800 000 Kč. Žalovaný B v průběhu řízení uvedl, že uplatňuje proti žalobci A svou pohledávku za zničení zadrženého zboží v najatých prostorách v celkové hodnotě 1 200 000 Kč, z toho 800 000 Kč nyní započítává na pohledávku žalobce A z titulu nájemného. Soud I. stupně rozhodl rozsudkem o pohledávce žalobce A tak, že uložil žalovanému B povinnost zaplatit žalobci A částku 400 000 Kč, tento nárok žalobce shledal soud opodstatněným, a zamítnul žalobu o zaplacení dalších 400 000 Kč s tím, že nárok v této výši žalobci A nevznikl.

V odůvodnění rozhodnutí soud I. stupně současně uvedl, že započtení pohledávky žalovaného B nebylo možné pro nezpůsobilost pohledávky žalovaného B k započtení. Vzájemný návrh žalovaného B soud vyloučil k samostatnému řízení.

Jaká částka uplatněná žalovaným bude nyní předmětem samostatného řízení:

Vaše odpověď

1. 800 000 Kč
2. 1 200 000 Kč
3. soud měl správně projev žalovaného posoudit jen jako obranu proti návrhu
4. 400 000 Kč

4. Žalobce se domáhá v řízení po žalovaném podnikateli zaplacení úvěru s úrokem a úrokem z prodlení, který mu měl dle svých tvrzení na základě úvěrové smlouvy uzavřené jimi dne 1. 6. 2020 poskytnout ve výši 1 500 000 Kč dne 2. 6. 2020 pro účely jeho podnikání vyplacením na účet žalovaného u banky. Úvěr měl být splatný jako celek 30. 9. 2021, sjednán úrok 12% ročně. Úvěr vrácen nebyl. K žalobě připojil úvěrovou smlouvu, z níž uvedená tvrzení o podmínkách úvěru vyplývají, a připojil doklad z banky o poukázání částky 1 500 000 Kč dne 2. 6. 2020 ze svého účtu na účet žalovaného u banky. Žalovaný v rámci vyjádření k žalobě ve včasném odporu proti soudem vydanému platebnímu rozkazu tvrdí, že celý úvěr již dne 15. 9. 2021 žalobci splatil, včetně smluveného úroku 12% ročně. K tomu předložil svůj e-mail, v němž žalobci sděluje, že zadal příkaz k úhradě této částky ze svého účtu na účet žalobce u banky. Soud toto vyjádření doručil žalobci a současně vyzval oba účastníky k vyjádření, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání s tím, že jestliže se ve lhůtě 10 dnů nevyjádří, bude mít za to, že s takovým postupem souhlasí. Stanovená lhůta již proběhla, žalobce sdělil, že s takovým postupem souhlasí, ale že úvěr mu „opravdu vrácen nebyl“, žalovaný se dosud nevyjádřil. Za této procesní situace pro postup soudu v řízení ohledně nařízení jednání platí:

Vaše odpověď

1. soud může věc rozhodnout bez nařízení jednání jen za podmínky, že neuvěří listině žalovaného, jež má dokládat vrácení úvěru, a žalobě vyhoví; jinak nařídí jednání
2. soud k projednání a rozhodnutí věci nařídí jednání
3. soud může věc rozhodnout bez nařízení jednání bez jakýchkoliv omezení; tedy bez ohledu na to, zda zjištění o včasném vrácení úvěru s úrokem z listiny předložené žalovaným učiní či neučiní
4. soud může věc rozhodnout bez nařízení jednání za podmínky, že rozhodnutí ve věci vydá ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy mu bylo uvedené vyjádření žalovaného k žalobě doručeno

5. Žalobce v občanském soudním řízení podal po podání žaloby na zaplacení částky 100 000 Kč návrh na vydání předběžného opatření, kterým se domáhal, aby soud zakázal žalovanému nakládat s nemovitostmi ve vlastnictví žalovaného z důvodu, že je ohrožen budoucí výkon rozhodnutí, neboť žalovaný se snaží nemovitosti prodat, aby v budoucnu nemohl uspokojit pohledávku žalobce. Soud návrh žalobce na vydání předběžného opatření zamítl z důvodu, že žalobce svá tvrzení uvedená v návrhu neosvědčil. K odvolání žalobce odvolací soud usnesení soudu prvního stupně potvrdil. Usnesení odvolacího soudu bylo žalobci doručeno dne 1. 8. 2021, dne 15. 8. 2021 mu bylo doručeno opravné usnesení vydané odvolacím soudem, kterým bylo opraveno usnesení odvolacího soudu pro chyby v psaní. Dne 5. 10. 2021 podal žalobce dovolání. V dovolání žalobce požádal o ustanovení zástupce pro dovolací řízení s tím, že nemá právnické vzdělání. Soudní poplatek za dovolání žalobce uhradil. Jak bude postupovat soud prvního stupně?

Vaše odpověď

1. předloží dovolání dovolacímu soudu k jeho odmítnutí pro nepřipustnost
2. předloží dovolání dovolacímu soudu, aby dovolací soud řízení zastavil, neboť dovolatel není v dovolacím řízení zastoupený advokátem, ani nemá právnické vzdělání
3. vyzve dovolatele, aby doložil, že jsou u něj dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, aby mohl soud rozhodnout o ustanovení zástupce pro dovolací řízení
4. odmítne dovolání pro opožděnost, neboť žalobce podal dovolání poté, co uplynula dvouměsíční lhůta pro podání dovolání

6. Rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích byla žalovanému uložena povinnost vydat žalobkyni do tří dnů od právní moci rozsudku osobní automobil zn. Škoda Octavia RZ: 0E0 1111, včetně jeho základní výbavy, klíčů od vozidla a technického průkazu. Současně soud rozhodl v souladu s požadavkem žalobkyně uvedeným v žalobě, že žalovaný "se zproští uvedené povinnosti zaplacením částky 300 000 Kč spolu s 10% úrokem z prodlení z této částky od 1. 2. 2020 do zaplacení". Rozsudek nabyl právní moci i vykonatelnosti, žalovaný žalobkyni vozidlo ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku nepředal, ani ji nevyplatil částku 300 000 Kč se stanoveným úrokem z prodlení. Žalobkyně se proto rozhodla podat návrh na soudní výkon rozhodnutí. Splnění které z rozhodnutím uložených povinností (primární či alternativní) může žalobkyně výkonem rozhodnutí na žalovaném vymáhat a jakým způsobem může žalovaný po podání návrhu na výkon rozhodnutí a před jeho provedením dobrovolně splnit svou povinnost?

Vaše odpověď

1. Žalobkyně (oprávněná) může volit, které z alternativních plnění chce výkonem rozhodnutí vynutit, žalovaný (povinný) se zproští své povinnosti pouze plněním, kterého se žalobkyně domáhá ve výkonu rozhodnutí
2. Žalobkyně (oprávněná) může volit, které z alternativních plnění chce výkonem rozhodnutí vynutit, žalovaný (povinný) se dobrovolně zproští své povinnosti včasným plněním dle své volby vybraného plnění
3. Žalobkyně (oprávněná) může podat návrh na výkon rozhodnutí pouze primárního plnění uvedeného v rozsudku, žalovaný se zproští své povinnosti pouze splněním primárního plnění
4. Žalobkyně (oprávněná) může podat návrh na výkon rozhodnutí pouze primárního plnění uvedeného v rozsudku, žalovaný (povinný) se dobrovolně zproští své povinnosti včasným splněním dle své volby vybraného plnění

7. Žalobce Martin Král, dědic majetkových práv autorských po svém dědovi Karlu Králi (1873 – 1951), žalobou o ochranu autorských práv podanou dne 3. ledna 2022 u Obvodního soudu pro Prahu 3 jako soudu prvního stupně, požaduje po žalované společnosti Vydavatel, a.s. zaplacení částky 51 000 Kč jako bezdůvodného obohacení, které mělo žalované vzniknout tím, že žalovaná vydala dne 2. ledna 2018 román žalobcova dědy, aniž k tomu měla licenci. Žalobce o vydání od počátku věděl. Žalovaná na svou obranu vznesla námitku zániku majetkových práv autorských a námitku promlčení uplatněného práva. Obvodní soud pro Prahu 3 shledal obě námitky důvodné a žalobu v plném rozsahu zamítl, aniž by se zabýval čímkoli jiným. Žalobce se odvolal, námitky žalované označil za nedůvodné a rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 3 za nesprávný. Není rozhodující, že v době podání žaloby již majetková práva dědy žalobce zanikla z důvodu uplynutí 70 let od jeho smrti, podstatné je, že existovala v době namítaného užití. Důvodná není ani námitka promlčení. Obvodní soud pro Prahu 3 přehlédl, že dne 2. ledna 2022 byla neděle, uplatnění práva dne 3. ledna 2022 bylo včasné. Navrhl, aby Městský soud v Praze jako soud odvolací rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 3 zrušil a věc uvedenému soudu vrátil k dalšímu řízení. Městský soud v Praze k odvolání žalobce rozhodl, aniž doplňoval dokazování a aniž by se vypořádal s odvolacími námitkami žalobce. V rozhodnutí žalobce poučil o přípustnosti dovolání. Městský soud v Praze

Vaše odpověď

1. rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 3 potvrdil
2. rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 3 změnil tak, že žalobě vyhověl
3. rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 3 zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení
4. rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 3 zrušil a věc postoupil Městskému soudu v Praze jako soudu věcně příslušnému

8. Pan Břetislav Novák si koupil nový motocykl BMW, na zaplacení kupní ceny si vzal úvěr u společnosti Zlatý Profitolar s.r.o. Ukázalo se, že splácení úvěru je nad jeho síly, ale protože motocykl chtěl ještě užívat, uzavřel se společností BeFeLeMe s.r.o. smlouvu, kterou se tato společnost zavázala splácet za něj splátky úvěru u společnosti Zlatý Profitolar s.r.o. a pan Novák se zavázal po doplacení všech splátek převést vlastnictví k motocyklu BMW na společnost BeFeLeMe s.r.o. Společnost BeFeLeMe s.r.o. se v době, kdy zbývalo k doplacení ještě 20 splátek, ocitla ve finanční tísní, a uzavřela proto se společností PSVZ a. s. dvoustrannou smlouvu, kterou se společnost PSVZ a.s. zavázala, že bude splátky úvěru pana Břetislava Nováka u společnosti Zlatý Profitolar s.r.o. hradit. Společnost PSVZ a.s. uhradila 11 splátek ve výši celkem 325 690 Kč, poté platně a účinně odstoupila od smlouvy s BeFeLeMe s.r.o. Zaplacení částky 325 690 Kč se může společnost PSVZ a.s. s úspěchem domáhat

Vaše odpověď

1. jen po společnosti Zlatý Profitolar s.r.o., které bez právního důvodu plnila
2. po panu Novákovi i po společnosti Zlatý Profitolar s.r.o., neboť ti jsou věřitelem a dlužníkem závazku, který plněním PSVZ a.s. bez právního důvodu zanikl
3. jen po panu Novákovi, na jehož závazek bez právního důvodu plnila
4. jen po společnosti BeFeLeMe s.r.o., neboť PSVZ a.s. plnila na základě zrušené smlouvy

9. Žalobce se u Okresního soudu v Nymburce domáhá žalobou podanou 6. 5. 2020 zaplacení 36 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 25. 6. 2019 do zaplacení a dále zaplacení smluvní pokuty ve výši 0,03 % denně z 36 000 Kč od 25. 6. 2019 do zaplacení. Tvrdí, že pro žalovaného provedl na základě písemné smlouvy kompletní renovaci 6 historických dveří v objektu restaurace, kterou žalovaný provozuje, a to za dohodnutou cenu ve výši 48 000 Kč. Zálohu ve výši 12 000 Kč zaplatil žalovaný předem v hotovosti, doplatek ve výši 36 000 Kč vyúčtoval žalobce v souladu se smlouvou fakturou se splatností 24. 6. 2019, kterou žalobci doručil při předání díla 14. 6. 2019. Pro případ prodlení se zaplacením ceny za dílo byla ve smlouvě dohodnuta smluvní pokuta ve výši 0,03 % denně z dlužné částky. Bylo prokázáno, že písemnou smlouvu o tvrzeném obsahu účastníci uzavřeli, žalovaný učinil nesporným, že všechny dveře byly renovovány řádně a včas a že faktura splatná 24. 6. 2019 mu byla 14. 6. 2019 předána. Uvedl, že on musel přednostně platit jiné závazky, a dodal, že i když je to ve smlouvě, nezdá se mu, že by měl platit smluvní pokutu, když se placení nevyhýbá úmyslně, a že by měl platit navíc i úrok z prodlení, když o něm ve smlouvě není zmínka. Soud by měl rozsudkem, který vyhláší 6. 1. 2021,

Vaše odpověď

1. vyhovět žalobě v části týkající se jistiny a smluvní pokuty, ve zbytku žalobu zamítnout
2. vyhovět žalobě v části týkající se jistiny, úroku z prodlení a smluvní pokuty ve výši 0,03 % denně z 36 000 Kč od 25. 6. 2019 do 6. 5. 2020, v části týkající se smluvní pokuty ve výši 0,03 % denně z 36 000 Kč od 7. 5. 2020 do zaplacení žalobu zamítnout
3. vyhovět žalobě v plném rozsahu
4. vyhovět žalobě v části týkající se jistiny, úroku z prodlení a smluvní pokuty ve výši 0,03 % denně z 36 000 Kč od 25. 6. 2019 do 6. 1. 2021, v části týkající se smluvní pokuty ve výši 0,03 % denně z 36 000 Kč od 7. 1. 2021 do zaplacení žalobu zamítnout

10. Žalobce Petr Podobný se po žalované společnosti ABC, a. s. žalobou podanou u Obvodního soudu pro Prahu 3 jako soudu prvního stupně domáhal zaplacení dlužné mzdy ve výši 8 739 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 12. dubna 2019 do zaplacení. Věc projednával a rozhodl samosoudce Mgr. Jiří Sad. Věc projednal během dvou jednání. Druhé jednání pak odročil pouze za účelem vyhlášení rozsudku. V období mezi druhým jednáním a termínem k vyhlášení rozsudku žalovaná společnost žalovanou dlužnou mzdu včetně požadovaného úroku z prodlení žalobci zaplatila, soudu to písemným podáním sdělila a doložila. Mgr. Jiří Sad však dospěl k nesprávnému závěru, že k platbě již nemůže přihlížet a žalobě rozsudkem vyhlášeným v termínu, jak byl původně stanoven, v plném rozsahu vyhověl. Žalovaná byla přesvědčena, že rozhodnutí je nesprávné a napadla je opravným prostředkem. Žalobce už žádný úkon v řízení neučinil. Předmětnému opravnému prostředku bylo vyhověno a žaloba byla výsledně zamítnuta, protože po uhrazení dluhu včetně příslušenství již nebyla důvodná a žalobce žalobu nevzal zpět. Žalovaná vyhovující rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 3 napadla:

Vaše odpověď

1. žalobou na obnovu řízení
2. žalobou pro zmatečnost
3. dovoláním
4. odvoláním

11. Žalobce se v občanském soudním řízení domáhá vyklizení bytu žalovaným. Žalobce uvedl, že žalovaný byl nájemcem bytu, jehož vlastníkem je žalobce. Nájem bytu skončil na základě výpovědi, kterou dal žalobce žalovanému z důvodu, že nehradil nájemné. Výpovědní doba uplynula před podáním žaloby. Žalobce v žalobě dále uvedl, že žalovaný podal u soudu žalobu na určení neoprávněnosti výpovědi z nájmu bytu, avšak žaloba byla zamítnuta z důvodu její opožděnosti. Žalobce proto požadoval vyklizení bytu žalovaným, neboť žalovaný užívá byt bez právního důvodu. Na základě výzvy soudu se žalovaný vyjádřil k žalobě tak, že není důvodná. Žalovaný uvedl, že důvodem výpovědi je neplacení nájemného, avšak žalobce ve výpovědi vůbec nespecifikoval výši dlužného nájemného, ani období, za které žalovaný nájemné dluží. Nadto žalovaný uvedl, že mu již dříve žalobce sdělil, že bude do budoucna zvyšovat nájemné, avšak mu nikdy nesdělil, jaká bude nová výše nájemného a od jakého dne se nájemné zvyšuje. Následně mu dal výpověď z nájmu bytu. Soud ve věci nařídí jednání, při kterém provede dokazování výpovědi včetně dokladu o jejím doručení a rozsudkem ve věci vyslovení neoprávněnosti výpovědi z nájmu bytu. Provedeným dokazováním budou prokázána všechna výše uvedená tvrzení žalobce i žalovaného. Jak soud o žalobě rozhodne?

Vaše odpověď

1. soud řízení přeruší a uloží žalovanému povinnost, aby ve lhůtě, kterou mu soud určí, podal žalobu na určení neplatnosti výpovědi z nájmu bytu
2. soud žalobě vyhoví, neboť nájem bytu skončil výpovědí, žalobu na vyslovení její neoprávněnosti podal žalovaný opožděně a žalovaný užívá byt neoprávněně
3. soud žalobu zamítne z důvodu, že výpověď je neurčitá, tedy zdánlivá, proto se k ní nepřihlíží a nájem bytu trvá
4. soud žalobu zamítne pro předčasnost, neboť nebylo postaveno na jisto, zda je výpověď neplatná případně zdánlivá a tuto otázku soud v daném řízení není oprávněn řešit

12. T. F. byl 3.1. 2022 zadržen v obchodě při krádeži parfému za 3 900 Kč, předán PČR a eskortován na služebnu, kde policejní orgán rozhodl o konání zkráceného přípravného řízení. Téhož dne bylo T. F. sděleno podezření pro spáchání přečinu krádeže dle § 205 odst. 2 tr. zákoníku a byl vyléčen v postavení podezřelého dle § 179b odst. 3 tr. řádu. Poté byl propuštěn ze zadržení na svobodu. Dne 6. 1. 2022 v 9:30 byl T. F. zadržen při krádeži brýlí v hodnotě 6 990 Kč, eskortován na služebnu, kde policejní orgán rozhodl o konání zkráceného přípravného řízení. Dne 8. 1. 2022 v 8:05 byl státním zástupcem u okresního soudu podán návrh na potrestání zadrženého podezřelého T. F. pro skutky z 3. 1. 2022 a z 6. 1. 2022. T. F. byl v minulosti jednou odsouzen, a to rozsudkem ze dne 30. 12. 2018, který nabyl právní moci dne 3. 4. 2019, pro trestný čin loupeže dle § 173 odst. 1 tr. zákoníku spáchaný 5. 6. 2018, k trestu odnětí svobody 3 let, jehož výkon byl odložen na zkušební dobu 4 let.

Vaše odpověď

1. Samosoudce do 24 hodin vyléche ve vazebním zasedání T. F. jako obviněného, rozhodne o jeho propuštění ze zadržení a návrh na potrestání odmítne, neboť k projednání věci je příslušný senát s ohledem na nutnost ukládání souhrnného trestu dle § 173 odst. 1 tr. zákoníku.
2. Samosoudce ve vazebním zasedání T. F. doručí návrh na potrestání, vyléche jej a do 9. 1. 2022 v 8:05 rozhodne o vazbě. Poté rozhodne usnesením o postoupení věci obecnímu úřadu k řízení o přestupku, neboť nejde o trestný čin, když obviněným způsobená škoda ani v jednom případě nedosáhla hranice škody nepatrné.
3. Soudce okresního soudu může ve věci rozhodnout trestním příkazem, pokud nebude obviněnému ukládat trest spojený s omezením osobní svobody, přičemž jeho jednání právně kvalifikuje jako dva přečiny krádeže, a to skutek z 3. 1. 2022 dle § 205 odst. 2 tr. zákoníku a skutek z 6. 1. 2022 jednak dle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a jednak dle § 205 odst. 2 tr. zákoníku.
4. Samosoudce T. F. doručí návrh na potrestání, vyléche jej jako obviněného a nejpozději do 24 hodin rozhodne o vazbě. Může věc rozhodnout vydáním trestního příkazu, kdy jednání T. F. kvalifikuje jako pokračující přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákoníku.

13. Dne 4. 12. 2020 rozhodl Obvodní soud pro Prahu 3 podle § 73b odst. 1 tr. řádu a § 68 odst. 1 tr. řádu o vzetí obviněného Viktora B. do vazby z důvodů uvedených v § 67 písm. a), c) tr. řádu, přičemž počátek vazby byl stanoven na den 2. 12. 2020 v 11:30 hodin. Proti tomuto rozhodnutí podal obviněný stížnost, která byla dne 2. 1. 2021 předložena Městskému soudu v Praze, přičemž věc byla přidělena k rozhodnutí senátu 15 To tohoto soudu, který o podané stížnosti obviněného rozhodl dne 7. 1. 2021 tak, že ji jako nedůvodnou podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítl. Nálezem Ústavního soudu ze dne 3. 3. 2021 však bylo citované usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 1. 2021 zrušeno z důvodu porušení práva obviněného na obhajobu podle čl. 40 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, pročež o stížnosti obviněného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 4. 12. 2020 rozhodoval senát městského soudu 15 To znovu, a to usnesením ze dne 16. 4. 2021, jímž jeho stížnost podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu opětovně zamítl. Dne 23. 4. 2021 bylo senátu 15 To Městského soudu v Praze doručeno podání obviněného Viktora B., v němž tento namítá, že se stížnostní soud v původním rozhodnutí jednotlivě nevypořádal s každým z jeho argumentů uplatněných ve stížnosti, pročež podal nejen ústavní stížnost, ale i podnět ke kárnému řízení se soudci, kteří v minulosti o jeho vazbě rozhodovali. Z tohoto důvodu má obviněný soudce senátu 15 To Městského soudu v Praze za podjaté ve smyslu § 30 tr. řádu a proto žádá, aby tyto osoby o jeho stížnosti nerozhodovaly. Jakým způsobem by mělo být o námitce podjatosti, vznesené obviněným vůči všem členům senátu 15 To Městského soudu v Praze, rozhodnuto?

Vaše odpověď

1. Městský soud v Praze o podané námitce podjatosti obviněného nerozhodne postupem podle § 31 tr. řádu, a tuto námitku ponechá zcela bez reakce
2. senát 15 To Městského soudu v Praze rozhodne usnesením podle § 31 odst. 1 tr. řádu z důvodů uvedených § 30 odst. 1 tr. řádu tak, že jeho jednotliví členové nejsou vyloučeni z vykonávání úkonů trestního řízení ve věci obviněného Viktora B., vedené u Městského soudu v Praze pod příslušnou spisovou značkou
3. rozvrhem práce Městského soudu v Praze pro kalendářní rok 2021 určený zastupující senát senátu 15 To Městského soudu v Praze rozhodne usnesením podle § 31 odst. 1 tr. řádu z důvodů uvedených § 30 odst. 1 tr. řádu tak, že členové senátu 15 To nejsou vyloučeni z vykonávání úkonů trestního řízení ve věci obviněného Viktora B., vedené u Městského soudu v Praze pod příslušnou spisovou značkou
4. Městský soud v Praze o podané námitce podjatosti obviněného nerozhodne postupem podle § 31 tr. řádu, avšak předseda senátu, popř. jiný pověřený člen senátu 15 To Městského soudu v Praze obviněného toliko vyzoomí, že námitku podjatosti podle § 30 tr. řádu již za dané situace nelze proti členům stížnostního senátu vznést

14. Rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 5. 8. 2019, v právní moci dne 4. 10. 2019, byl obžalovaný pravomocně uznán vinným pod bodem 1) přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, pod bodem 2) přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku. Za tyto trestné činy mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků. Dne 5. 12. 2021 podal státní zástupce k Obvodnímu soudu pro Prahu 5 na obžalovaného obžalobu pro dva skutky, které obžalovaný spáchal shodně dne 3. 10. 2021 a jimiž se měl dopustit v bodě 1) obžaloby přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, v bodě 2) obžaloby přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku. Zpětnost jako znak skutkové podstaty je v případě obou skutků v popisu skutku v obžalobě dovozována s odkazem na odsouzení Okresním soudem v Bruntále, mimo tohoto odsouzení nebyl obžalovaný v minulosti soudně trestán. Samosoudce Obvodního soudu pro Prahu 5 nařídil ve věci hlavní líčení na 12. 1. 2022. V průběhu hlavního líčení se prokázalo, že obžalovaný se obou jednání uvedených v obžalobě skutečně dopustil. Zároveň bylo zjištěno, že Okresní soud v Bruntále rozhodl usnesením ze dne 11. 1. 2022, v právní moci téhož dne, o tom, že se obžalovaný ve zkušební době podmíněného odsouzení z jeho rozsudku osvědčil. Bude mít tato skutečnost vliv na právní posouzení jednání obžalovaného ze strany Obvodního soudu pro Prahu 5?

Vaše odpověď

1. uvedená skutečnost má vliv na právní posouzení skutku kvalifikovaného jako přečin krádeže, nemá však vliv na právní posouzení skutku kvalifikovaného jako přečin výtržnictví
2. uvedená skutečnost nemá na právní posouzení jednání obžalovaného žádný vliv
3. uvedená skutečnost má vliv na právní posouzení skutku kvalifikovaného jako přečin výtržnictví, nemá však vliv na právní posouzení skutku kvalifikovaného jako přečin krádeže
4. uvedená skutečnost má vliv na právní posouzení obou skutků

15. Rakouský justiční orgán požádal Okresní soud v Jihlavě o uznání a výkon cizozemského rozhodnutí podle rámcového rozhodnutí Rady 2005/214/SVV z 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut .Konkrétně šlo o rozhodnutí Bezirkshauptmannschaft Innsbruck ze dne 9. 10. 2019, sp. zn. VK-13489-2019, kterým byla obviněnému uložena pokuta ve výši € 170. Skutek, pro který byla obviněnému uložena pokuta ve výši € 170, spočíval v tom, že obviněný jakožto zodpovědný pracovník společnosti AB Spedition Czech republic s.r.o. a povinný podat informaci, opomněl do dvou týdnů ode dne doručení výzvy k oznámení řidiče oznámit, kdo řídil vozidlo reg. zn. 1AX 3021 dne 20. 4. 2019 v čase 20:06 hod. v místě Steinach am Brenner na silnici Brennerautobahn A13, km 22,621 ve směru jízdy na Innsbruck. Rakouský justiční orgán označil předmětné jednání v písmenu g) odst. 3 formuláře osvědčení jako „*jednání, které porušuje pravidla silničního provozu*“. Obviněnému bylo rozhodnutí rakouského justičního orgánu doručeno do vlastních rukou, nicméně pokuta nebyla uhrazena. Jak bude soud postupovat?

Vaše odpověď

1. soud uzná podle § 266 odst. 2 a § 268 odst. 1, 2 ve spojení s § 265 zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, na území České republiky rozhodnutí rakouského justičního orgánu a rozhodne, že se vykoná rozhodnutím uložená pokuta, jejíž výši přepočte na českou měnu dle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou ke dni, kdy bylo rozhodnutí okresního soudu vydáno
2. soud uzná podle § 266 odst. 2 a § 268 odst. 1, 2 ve spojení s § 265 zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, na území České republiky rozhodnutí rakouského justičního orgánu a rozhodne, že se vykoná rozhodnutím uložená pokuta, jejíž výši přepočte na českou měnu dle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou ke dni, kdy bylo rozhodnutí rakouského justičního orgánu vydáno
3. soud neuzná podle § 267 odst. 1 písm. b) zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, rozhodnutí rakouského justičního orgánu, neboť popsaný skutek nenaplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, a současně popis skutku uvedený v osvědčení zjevně neodpovídá označenému jednání
4. soud neuzná podle § 267 odst. 1 písm. e) zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, rozhodnutí rakouského justičního orgánu, neboť rozhodnutí rakouského justičního orgánu bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, čímž bylo porušeno její právo na obhajobu

16. Rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 20. 8. 2021 byl obviněný Tomáš R. uznán vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 1, 3 tr. zákoníku a odsouzen k trestu odnětí svobody ve výměře šestnácti měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvaceti čtyř měsíců. Proti tomuto rozsudku okresního soudu podal obviněný v zákonné lhůtě tzv. blanketní odvolání, načež mu byl za účelem odstranění vad jím podaného řádného opravného prostředku samosoudcem soudu prvního stupně postupem podle § 251 odst. 2 tr. řádu ustanoven obhájce JUDr. František P. Podané odvolání obviněného bylo poté usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 20. 9. 2021 podle § 256 tr. řádu jako nedůvodné zamítnuto, načež bylo toto rozhodnutí soudu druhého stupně doručeno mimo jiné osobě obviněného (dne 13. 10. 2021) a advokátovi JUDr. Františku P. (dne 27. 10. 2021). Dne 20. 12. 2021 podal proti citovanému usnesení krajského soudu obviněný prostřednictvím jím nově zvolené obhájky Mgr. Kateřiny Š. dovolání, jež opřel o dovolací důvody podle § 265b odst. 1 písm. g), l) tr. řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2021. Jakým způsobem by mělo být Nejvyšším soudem o tomto mimořádném opravném prostředku obviněného rozhodnuto?

Vaše odpověď

1. dovolání obviněného by mělo být Nejvyšším soudem věcně projednáno
2. dovolání obviněného by mělo být podle § 265i odst. 1 písm. a) tr. řádu odmítnuto, neboť není přípustné
3. dovolání obviněného by mělo být podle § 265i odst. 1 písm. c) tr. řádu odmítnuto, neboť bylo podáno osobou neoprávněnou
4. dovolání obviněného by mělo být podle § 265i odst. 1 písm. c) tr. řádu odmítnuto, neboť bylo podáno opožděně

17. V řízení vedeném u Okresního soudu Praha – východ sp. zn. 45 T 54/2020 byla podána obžaloba na Annu Dlouhoprstou pro trestný čin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kterého se měla dopustit dne 26. 6. 2020 tím, že v OD Tesco v obci Sulice - Želivec, Hlavní 345, okr. Praha-východ, odcizila zboží v prostoru prodejny, konkrétně 24 ks kondomů zn. Durex Real Feel v celkové hodnotě 3 117,60 Kč, 9 ks čokolády zn. Lindt Excellence 70% v celkové hodnotě 449,10 Kč, 10 ks čokolád zn. Lindt Excellence 85% v celkové hodnotě 449 Kč, 7 ks čokolád zn. Lindt Excellence Orange v celkové hodnotě 349,30 Kč, 22 ks čokolád zn. Lindt Excellence 90% v celkové hodnotě 1 207,80 Kč, 21 ks žvýkaček zn. CHCH BIG TU-FR v celkové hodnotě 249,90 Kč, 1 láhev olivového oleje zn. FJK Extra v hodnotě 239,90 Kč, 20 ks čokolád zn. Toblerone v celkové hodnotě 858 Kč a 10 láhví olivového oleje zn. Borges EX. VIRG v hodnotě 2299 Kč, zboží si schovala do batohu a následně pronesla přes pokladní zónu bez uhrazení kupní ceny, následně byla zadržena na parkovišti pracovníky ostrahy, čímž způsobila škodu v celkové výši 9 219,60 Kč poškozené Tesco Stores ČR a.s. Obžalovaná se v rámci hlavního líčení konaného dne 2. 10. 2020 zcela doznala a ostatní provedené důkazy korespondují s její výpovědí. Jak bude soud postupovat?:

Vaše odpověď

1. soud podle § 222 odst. 2 trestního řádu řízení o popsaném skutku postoupí k projednání Městskému úřadu v Říčanech
2. soud poučí obžalovanou o možné změně právní kvalifikace na zločin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, neboť si obžalovaná byla vědoma skutečnosti, že na základě usnesení Vlády ČR č. 485 ze dne 30.4.2020 byl na území celé ČR prodloužen nouzový stav, vyhlášený původně usnesením Vlády ČR ze dne 12.3.2020, a to do 17.5.2020, uzná obžalovanou vinnou zločinem krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. b) trestního zákoníku a uloží jí přiměřený podmíněný trest odnětí svobody a peněžitý trest
3. soud uzná obžalovanou vinnou přečinem krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a uloží jí přiměřený peněžitý trest
4. soud obžalovanou zproští obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu, neboť v obžalobě označený skutek není trestným činem

18. Na mladistvého S. P., nar. 5.4.2002 v Mostě, který je od narození hlášen k trvalému pobytu v Chrudimi, byla dne 28.11.2020 u Okresního soudu v Havlíčkově Brodě podána obžaloba jednak pro provinění výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se měl dopustit dne 18.12.2019 v Havlíčkově Brodě, a jednak pro provinění krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku, kterého se měl dopustit dne 5.4.2020 v Mělníku, kde byl i zadržen. Ze spisového materiálu vyplývá, že mladistvý po ukončení ZŠ v červnu 2018 odešel od rodičů, byl nezaměstnaný a zdržoval se u kamarádů na blíže nezjištěných místech. Po svém zadržení v dubnu 2020 se nastěhoval k rodičům do Znojma, kde se rovněž od 1.9.2020 stal studentem SOU. Dne 14.11.2020 byl však mladistvý vzat do vazby v jiné trestní věci a v době nápadu obžaloby u Okresního soudu v Havlíčkově Brodě se nacházel ve Vazební věznici v Praze 4 - Pankrác. Okresní soud v Havlíčkově Brodě:

Vaše odpověď

1. je místně příslušný k projednání věci, neboť v jeho obvodu bylo jedno z žalovaných provinění projednávaných ve společném řízení spácháno, a současně u tohoto soudu státní zástupce podal obžalobu
2. po přezkoumání obžaloby rozhodne o předložení věci Nejvyššímu soudu k rozhodnutí o příslušnosti, neboť k projednání věci je místně příslušný Okresní soud ve Znojmě, jako soud pro mládež, neboť zde mladistvý v době nápadu obžaloby bydlí
3. rozhodne o předložení věci Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o příslušnosti, neboť k projednání věci je místně příslušný Okresní soud v Mělníku, protože se koná řízení o dvou trestných činech, o nichž společné řízení koná soud, který je příslušný konat řízení o nejtěžším trestném činu
4. rozhodne o předložení věci Krajskému soudu v Hradci Králové k rozhodnutí o příslušnosti, neboť k projednání věci je místně příslušný Okresní soud v Chrudimi, protože mladistvý má v jeho obvodu trvalé bydliště

19. Okresní soud nařídil hlavní líčení ve věci, kde je obviněný stíhán pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zákoníku. Nejedná se o případ nutné obhajoby a obviněný si obhájce do okamžiku nařízení hlavního líčení nezvolil. Obžaloba a předvolání k hlavnímu líčení mu byly řádně a včas doručeny, jsou splněny všechny podmínky pro konání hlavního líčení v nepřítomnosti obviněného ve smyslu § 202 tr. řádu. Tři pracovní dny před začátkem hlavního líčení soudu dojde plná moc, podle níž si obviněný téhož dne zvolil obhájce, a současně i žádost tohoto obhájce o změnu termínu hlavního líčení na pozdější datum, aby měl možnost se na jednání dostatečně připravit, to vše s výslovným prohlášením, že nesouhlasí se zkrácením zákonné lhůty pro přípravu k hlavnímu líčení. Soud hned následujícího dne obhájci do jeho datové schránky doručí obžalobu, vyrozumění o termínu konání hlavního líčení (v původním termínu) a sdělení, že žádosti o změnu termínu hlavního líčení nevyhovuje. Obviněný a obhájce se následně k hlavnímu líčení bez jakékoli omluvy nedostaví. Soud za této situace:

Vaše odpověď

1. vzhledem k tomu, že si obviněný nezvolil obhájce včas tak, aby tento mohl být soudem o hlavním líčení ještě včas (v zákonem předepsané lhůtě pěti pracovních dnů) vyrozuměn, ke zvolení obhájce při konání hlavního líčení nepřihlíží a může rozhodnout o konání hlavního líčení v nepřítomnosti obviněného
2. musí hlavní líčení odročit, neboť by sice mohl konat hlavní líčení v nepřítomnosti obviněného, ale nemůže jej konat v nepřítomnosti obhájce, kterého si obviněný řádně zvolil a u něhož není zachována zákonná lhůta pro přípravu k jednání
3. musí hlavní líčení odročit, neboť nemůže konat hlavní líčení v nepřítomnosti obviněného ani v nepřítomnosti obhájce
4. může rozhodnout o konání hlavního líčení v nepřítomnosti obviněného a obhájce

20. Rozsudkem Okresního soudu v Tachově ze dne 16. 3. 2021 byla obviněná Martina P. uznána vinnou pokračujícím přečinem zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, spáchaným celkem osmi dílčími útoky, za což jí byl uložen trest odnětí svobody ve výměře dvou let, jehož výkon jí byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří let. Týmž rozsudkem okresního soudu bylo rozhodnuto rovněž o nároku poškozené na náhradu majetkové škody. Proti rozsudku soudu prvního stupně podala obviněná řádně a včas odvolání, na jehož podkladě dospěl Krajský soud v Plzni k závěru, že ve vztahu ke dvěma dílčím útokům pokračujícího přečinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku panují zásadní pochybnosti ve vztahu k zjištění osoby skutečného pachatele, v důsledku kterých nelze mít toto jednání ve vztahu k osobě obviněné za prokázané a je tak namístě obviněnou v této části žalovaného jednání podle § 226 písm. c) tr. řádu zprostit podané obžaloby, zatímco ve vztahu ke zbylým částem žalovaného jednání není o vině obviněné žádných pochyb. Jakým způsobem by měl krajský soud za daného stavu o podaném odvolání obviněné rozhodnout?

Vaše odpověď

1. vlastním rozsudkem na podkladě odvolání obviněné zruší rozsudek soudu prvního v celém rozsahu a následně nově rozhodne o vině obviněné šesti prokázanými dílčími útoky, dále o uložení trestu a o nároku poškozené na náhradu škody ve vztahu k těmto dílčím útokům, zatímco zbylé dva neprokázané dílčí útoky pouze tzv. vypustí ze skutkové věty
2. vlastním rozsudkem na podkladě odvolání obviněné zruší rozsudek soudu prvního stupně toliko ve výroku o vině dvěma neprokázanými dílčími útoky a zároveň obviněnou sám v této části podle § 226 písm. c) tr. řádu zproští obžaloby, zatímco v ostatních výrocích ponechá rozsudek soudu prvního stupně nezměněný
3. vlastním rozsudkem na podkladě odvolání obviněné zruší rozsudek soudu prvního stupně toliko ve výroku o vině dvěma neprokázanými dílčími útoky a dále v celém výroku o trestu a výroku o náhradě škody, a následně nově rozhodne jednak o uložení trestu a o nároku poškozené na náhradu škody ve vztahu ke zbylým šesti dílčím útokům, ohledně kterých ponechá napadený rozsudek nezměněný, zatímco ve vztahu ke dvěma neprokázaným dílčím útokům obviněnou podle § 226 písm. c) tr. řádu zproští obžaloby
4. vlastním rozsudkem na podkladě odvolání obviněné zruší rozsudek soudu prvního v celém rozsahu a následně nově rozhodne o vině obviněné šesti prokázanými dílčími útoky, dále o uložení trestu a o nároku poškozené na náhradu škody ve vztahu k těmto dílčím útokům, zatímco ve vztahu ke dvěma zbylým (neprokázaným) dílčím útokům obviněnou podle § 226 písm. c) tr. řádu zproští obžaloby

21. Rozsudkem Okresního soudu Praha – východ ze dne 31. 8. 2017, č. j. 45 T 21/2017 – 215, který nabyl právní moci téhož dne, byl odsouzený uznán vinným ze spáchání trestného činu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 36 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 48 měsíců za současného stanovení dohledu nad odsouzeným a peněžitý trest ve 100 denních sazbách po 300 Kč, tedy v celkové výměře 30 000 Kč. Dne 1. 12. 2017 odsouzený zcela zaplatil peněžitý trest. Usnesením ze dne 18. 2. 2022, č. j. 45 T 21/2017 – 389, rozhodl Okresní soud Praha – východ podle § 86 odst. 1 trestního zákoníku a § 330a odst. 3 trestního řádu za použití § 330 odst. 3 trestního řádu o tom, že se odsouzený ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem ze shora uvedeného rozsudku osvědčil. O návrhu odsouzeného na zhlazení odsouzení (ke dni 21. 3. 2022):

Vaše odpověď

1. musí soud rozhodnout podle § 105 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, neboť výměra uloženého trestu odnětí svobody činila tři roky
2. soud nerozhoduje, neboť se odsouzený ve zkušební době podmíněného odsouzení osvědčil podle § 86 odst. 1 trestního zákoníku, a současně je na něj nutné hledět, jako by nebyl odsouzen ve smyslu § 69 odst. 3 trestního zákoníku, neboť peněžitý trest zcela zaplatil
3. musí soud rozhodnout, neboť byl odsouzenému uložen podmíněný trest odnětí svobody a současně peněžitý trest, to vše před novelou trestního zákoníku s účinností ode dne 1. 10. 2022 (novela č. 333/2020 Sb.)
4. musí soud rozhodnout podle § 105 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku

22. Trestní stíhání obžalovaného bylo dne 6. 2. 2021 zahájeno pro zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku. Trestní stíhání je z důvodu § 67 písm. a), c) tr. řádu vedeno vazebně, vazba se započítává ode dne 4. 2. 2021. Dne 29. 4. 2021 byla na obžalovaného podána obžaloba, v níž bylo jeho jednání kvalifikováno zcela shodně jako v usnesení o zahájení trestního stíhání. V průběhu řízení před soudem bylo řádně v zákonných lhůtách rozhodováno o ponechání obžalovaného ve vazbě. Dne 5. 1. 2022 vyhlásil soud I. stupně po provedeném dokazování rozsudek, jímž obžalovaného vzhledem ke změně důkazní situace uznal vinným pouze přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku a uložil mu nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 4 roků. Obžalovaný se proti rozsudku ihned po jeho vyhlášení odvolal. Má vyhlášení rozsudku vliv na další trvání vazby obžalovaného a na rozhodování o vazbě?

Vaše odpověď

1. ano, soud je povinen obžalovaného neprodleně po vyhlášení rozsudku propustit z vazby, aniž by o této skutečnosti rozhodoval usnesením
2. ne, pouze je namístě při dalším rozhodování o vazbě zohlednit při posuzování vážnosti důvodů vazby skutečnost, že nepravomocné odsouzení k citelnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody může zvyšovat obavu z útěku či skrývání odsouzeného
3. ano, v důsledku nepravomocného odsouzení k nepodmíněnému trestu odnětí svobody se doba od vyhlášení rozsudku do nařízení výkonu trestu odnětí svobody, případně do zrušení rozsudku nezapočítává do celkové maximální přípustné doby trvání vazby
4. ano, neboť soud je v hlavním líčení, v němž rozhodne rozsudkem, vždy povinen zároveň rozhodnout o dalším trvání vazby

23. Ke krajskému soudu byl podán návrh na zrušení části Územního plánu obce Prasklice, konkrétně části, kde se na pozemcích navrhovatele parc. č. 89 a parc. č. 101 v k. ú. Prasklice, obec Prasklice, počítá s tím, že tyto jsou veřejným prostranstvím. Krajský soud vyzval navrhovatele k zaplacení soudního poplatku ve výši 5 000 Kč dle Sazebníku jako přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb., a tento mu při jeho zaplacení sdělil, že podal zároveň podnět k zahájení přezkumného řízení ve vztahu k onomu územnímu plánu, neboť navrhovatel se domnívá, že územní plán byl zastupitelstvem obce Prasklice přijat v rozporu se zákonem jako celek. K dotazu krajského soudu bylo tomuto příslušným správním orgánem sděleno, že přezkumné řízení ve vztahu k předmětnému územnímu plánu bylo již usnesením zahájeno a dosud pravomocně neskončeno. Dále příslušný správní orgán uvedl, že rozhodnutí ve věci přezkumného řízení lze očekávat do 1 – 2 měsíců. Jaký bude další postup krajského soudu?

Vaše odpověď

1. předseda senátu krajského soudu může usnesením řízení vedené před krajským soudem přerušit do doby pravomocného rozhodnutí vydaného ohledně územního plánu v zahájeném přezkumném řízení
2. předseda senátu krajského soudu musí usnesením řízení vedené před krajským soudem přerušit do doby pravomocného rozhodnutí vydaného ohledně územního plánu v zahájeném přezkumném řízení, neboť dokud se o věci jedná před správními orgány, nemůže být rozhodováno soudy – uplatní se zásada tzv. subsidiarity správního soudnictví
3. senát krajského soudu musí usnesením řízení vedené před krajským soudem přerušit do doby pravomocného rozhodnutí vydaného ohledně územního plánu v zahájeném přezkumném řízení, neboť dokud se o věci jedná před správními orgány, nemůže být rozhodováno soudy – uplatní se zásada tzv. subsidiarity správního soudnictví
4. senát krajského soudu může usnesením řízení vedené před krajským soudem přerušit do doby pravomocného rozhodnutí vydaného ohledně územního plánu v zahájeném přezkumném řízení

24. Pan Sergej Rosjakov, státní občan Ruské federace, se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 1. 10. 2021 domáhá ochrany proti nečinnosti Ministerstva vnitra (dále též „žalovaný“) v řízení o žádosti o udělení povolení k dlouhodobému pobytu podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Řízení o této žádosti, podané na území České republiky dne 15. 4. 2021, je u žalovaného vedeno pod sp. zn. OAM-XXX/DP-2021. Žalobce v podané žalobě uvedl, že je účastníkem předmětného správního řízení, v němž žalovaný o jeho žádosti nerozhodl ve lhůtě, kterou k tomu zákon o pobytu cizinců stanoví. Žalovaný přitom podle žalobce připsal ze dne 15. 8. 2021, doručeným žalobci téhož dne, žalobci sdělil, že „*správní orgán v řízení nadále shromažďuje podklady pro rozhodnutí*“. Žalobce navrhl, aby soud rozsudkem uložil žalovanému povinnost ve věci rozhodnout v soudem stanovené lhůtě a uložil mu povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení. V žalobě pak kromě uvedeného již jen doplnil, že v posuzované věci pro nadbytečnost nepožádal nadřízený orgán, Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, o uplatnění opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť překročení zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí je v daném případě více než zjevné, přičemž je mu známo, že Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců vždy takové žádosti vyhoví, vydá opatření proti nečinnosti, jímž žalovanému přikáže vydat rozhodnutí v jí určené lhůtě, avšak žalovaný ani tehdy v takto určené lhůtě rozhodnutí nevydává. Žalobce byl jako osoba pobývající na území České republiky na základě jiného pobytového oprávnění, mající ohlašovací povinnost podle § 93 a násl. zákona o pobytu cizinců, v České republice ke dni podání žaloby hlášen k pobytu na adrese Dlouhá 1, 110 00 Praha 1. Jakým jediným způsobem z dále uvedených variant má soud postupovat?

Vaše odpověď

1. soud podanou žalobu odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. s tím, že při podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nebyla splněna podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředku, který procesní předpis platný pro řízení před správním orgánem stanoví k ochraně proti nečinnosti (§ 79 odst. 1 s. ř. s.)
2. soud podanou žalobu odmítne pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců
3. soud žalobce poučí o tom, že při podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nebyla splněna podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředku, který procesní předpis platný pro řízení před správním orgánem stanoví k ochraně proti nečinnosti (§ 79 odst. 1 s. ř. s.), vyzve jej k podání žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti, stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu a vyčká jeho dalšího postupu, dříve než o žalobě rozhodne
4. soud usnesením podle § 7 odst. 6 s. ř. s. postoupí věc Krajskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému k rozhodnutí o žalobě

25. Společnost NEJLEVNĚJŠÍ OBCHOD, s. r. o., obchodující se spotřební elektronikou, je od roku 2013 plátcem DPH. Daňové přiznání k této dani podává měsíčně. Ve zdaňovacích obdobích září až listopad roku 2020 společnost uplatnila nárok na nadměrný odpočet v celkové výši 2 652 453 Kč. Příslušnému správci daně vznikly pochybnosti o správnosti takto deklarované daňové povinnosti. Protokolem ze dne 19. 4. 2021 proto správce daně zahájil u jmenovaného daňového subjektu daňovou kontrolu dle § 85 a násl. daňového řádu za zdaňovací období září roku 2020 až březen roku 2021. Správce daně následně protokolem ze dne 23. 4. 2021 dle § 85 odst. 3 daňového řádu rozšířil rozsah daňové kontroly také na zdaňovací období leden roku 2018 až srpen roku 2020. V této fázi správce daně ještě neměl žádné konkrétní poznatky, na jejichž základě by bylo možné důvodně předpokládat doměření daně. Proti tomuto postupu se společnost NEJLEVNĚJŠÍ OBCHOD bránila žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu ze dne 14. 6. 2021 dle § 82 a násl. s. ř. s. V žalobě uvedla, že daňová povinnost za některá z uvedených zdaňovacích období je již dle § 148 daňového řádu prekludována, a daňová kontrola jako celek je tak nezákonná. Žalobou se proto domáhala vydání rozsudku, jímž by krajský soud správci daně pokračování daňové kontroly jako celku zakázal. V době rozhodování soudu daňová kontrola v uvedeném rozsahu nadále probíhá. Jaké bude za takto popsané situace rozhodnutí krajského soudu?

Vaše odpověď

1. Soud určí, že v případě zdaňovacích období leden a únor 2018 bylo zahájení daňové kontroly nezákonným zásahem a zakáže správci daně její pokračování; ve zbytku žalobu zamítne.
2. Soud žalobu zamítne.
3. Soud žalobě v plném rozsahu vyhoví.
4. Soud žalobu jako opožděnou odmítne.

26. Banka a.s. přihlásila do insolvenčního řízení pohledávku za dlužníkem ve výši 100 000 Kč s příslušenstvím. Pohledávka byla přihlášena jako vykonatelná podle pravomocného platebního rozkazu. Zároveň byla přihlášena jako zajištěná nemovitým majetkem dlužníka. Úpadek dlužníka je řešen oddlužením. Při osobním jednání insolvenčního správce s dlužníkem popřel insolvenční správce i dlužník pravost a pořadí pohledávky Banky a.s. Pohledávku Banky a.s. zároveň co do pořadí popřel i jiný věřitel prostřednictvím včas doručeného popěrného formuláře. O výsledku přezkumu byla Banka a.s. řádně poučena. Banka a.s. má i nadále zájem, aby v insolvenčním řízení byla její pohledávka zjištěna v plné výši, a to jako zajištěná. Za popsané procesní situace

Vaše odpověď

1. banka nemusí podat žádnou incidenční žalobu
2. banka musí podat incidenční žalobu o pořadí pohledávky proti dlužníkovi a insolvenčnímu správci
3. banka musí podat incidenční žalobu o pořadí pohledávky proti dlužníkovi, insolvenčnímu správci a popírajícímu věřiteli
4. banka musí podat incidenční žalobu o pravost a pořadí pohledávky proti dlužníkovi a insolvenčnímu správci

27. Pan Novák podal dne 17. 12. 2020 insolvenční návrh spojený s návrhem na povolení oddlužení, kde jako jeden ze svých závazků osvědčujících úpadek uvedl existenci dlužného nájemného od 1/2020 do okamžiku podání insolvenčního návrhu. Usnesením ze dne 21. 12. 2020 (právní moc dne 21. 12. 2020) bylo na insolvenčním rejstříku oznámeno zahájení insolvenčního řízení, rozhodnuto o úpadku dlužníka pana Nováka, byl ustanoven insolvenční správce a povoleno řešení úpadku dlužníka oddlužením. Po proběhnuvším přezkumném jednání bylo oddlužení usnesením insolvenčního soudu ze dne 29. 3. 2021 schváleno, a to plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. Do insolvenčního řízení se přihlásilo celkem 5 věřitelů, ve všech případech se jednalo o právnické osoby, s pohledávkami v celkové výši 1 273 198 Kč, přičemž všechny pohledávky byly zjištěny na přezkumném jednání jako nezajištěné. Paní Vlasta Nejedlá, věřitelka pana Nováka a majitelka bytu, který pan Novák užívá na základě nájemní smlouvy, podala u okresního soudu dne 29. 2. 2021 civilní žalobu na úhradu dluhu na nájemném za období 1/2020 až 12/2020 (žaloba „A“). Následně, dne 3. 7. 2021, podala druhou civilní žalobu na úhradu dlužného nájemného za období 4/2021 až 6/2021 (žaloba „B“). Okresní soud s podanými žalobami naloží následujícím způsobem:

Vaše odpověď

1. obě žaloby civilní soud projedná s tím, že exekuci bude možno vést až po skončení insolvenčního řízení
2. obě civilní řízení ihned po podání žalob usnesením přeruší do doby skončení insolvenčního řízení
3. řízení o žalobě „A“ civilní soud usnesením zastaví. Řízení o žalobě „B“ projedná s tím, že exekuci bude možno za trvání oddlužení vést pouze na majetek, který není určen k uspokojení věřitelů
4. řízení o žalobě „A“ usnesením přeruší do doby skončení insolvenčního řízení a v řízení o žalobě „B“ bude pokračovat

28. Akciová společnost Poodří coby věřitel společnosti Xylofony a triangly, s. r. o. (dále jen „společnost X“) podala vůči společnosti X insolvenční návrh dne 17. ledna 2022, vyhláška informující o jeho podání byla v insolvenčním rejstříku zveřejněna dne 18. ledna 2022. Posléze byl usnesením ze dne 2. března 2022 zjištěn úpadek společnosti X, toto usnesení bylo téhož dne zveřejněno v insolvenčním rejstříku a nabylo právní moci dne 2. května 2022. U Okresního soudu v Jeseníku byla 21. ledna 2022 podána žaloba věřitele Broumovská klášterní, k. s. vůči společnosti X o zaplacení ceny zboží dodaného společnosti X v průběhu prosince roku 2021, splatnost ceny byla dohodnuta ke dni 30. června 2022. Okresní soud v Jeseníku řízení o této žalobě:

Vaše odpověď

1. řízení zastaví, nejdříve však 2. května 2022
2. povede dál a ve věci rozhodne, insolvenční řízení nemá vzhledem k datu splatnosti pohledávky na řízení o žalobě žádný vliv
3. povede dál, ale žalobu musí v důsledku zahájeného insolvenčního řízení zamítnout
4. řízení zastaví, a to ihned po podání žaloby

29. Pan Bělota se neúspěšně bránil ve správním soudnictví proti svému vyloučení a vykázání z Jihočeské vědecké knihovny v Českých Budějovicích, kde opakovaně sledoval na místním počítači nevhodná pornografická videa, a to i přes upozornění vedení knihovny. Zásahovou žalobu zamítl Krajský soud v Českých Budějovicích, následnou kasační stížnost zamítl Nejvyšší správní soud. Pan Bělota se proto sám obrátil na Ústavní soud s ústavní stížností, ve které však neuvedl, čeho se v řízení před Ústavním soudem domáhá. Jelikož nebyl pan Bělota zastoupen advokátem, vyzval jej Ústavní soud k doložení plné moci udělené advokátovi, kterého pan Bělota zmocnil k zastupování v řízení před Ústavním soudem. Na to pan Bělota sdělil Ústavnímu soudu, že advokáta nemá a nepotřebuje jej, neboť má „odchozeny dva semestry na Právnické fakultě Univerzity Karlovy“. Jak bude Ústavní soud postupovat?

Vaše odpověď

1. Ústavní soud poučí stěžovatele, že se může obrátit na Českou advokátní komoru s žádostí o určení advokáta podle § 18 odst. 2 zákona o advokacii, a je-li stěžovateli advokát určen Českou advokátní komorou, vyzve jej k odstranění vad ústavní stížnosti.
2. Ústavní soud stěžovateli ustanoví právního zástupce z řad advokátů podle § 29 zákona o Ústavním soudu a vyzve jej k odstranění vad ústavní stížnosti podle § 41 odst. 1 písm. b) zákona o Ústavním soudu.
3. Ústavní soud vyzve stěžovatele k odstranění vad ústavní stížnosti podle § 41 odst. 1 písm. b) zákona o Ústavním soudu a jeho nezastoupení advokátem dále neřeší, neboť stěžovatel je sám schopen hájit svá práva v řízení před Ústavním soudem a odstranit vady ústavní stížnosti.
4. Ústavní soud stěžovateli určí právního zástupce z řad advokátů podle § 30 odst. 1 zákona o Ústavním soudu a vyzve jej k odstranění vad ústavní stížnosti podle § 41 odst. 1 písm. b) zákona o Ústavním soudu.

30. Pan Schumacher byl rozsudkem Okresního soudu Praha – východ ze dne 14. 2. 2022, č. j. 2 T 145/2021 – 156, uznán vinným přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit dne 1. 1. 2022 tím, že v brzkých ranních hodinách řídil své vozidlo tov. zn. Ferrari v obci Všeň, přičemž byl zastaven hlídkou Policie České republiky a následnými dechovými zkouškami byly u něho naměřeny v 17:59 hod. hodnota 2,50 promile alkoholu v krvi a v 18:05 hod. hodnota 2,33 promile alkoholu v krvi. Odvolání pana Schumachera bylo zamítnuto usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 16. 3. 2022, č. j. 10 To 25/2022 – 203, které bylo doručeno obžalovanému do vlastních rukou dne 22. 3. 2022. Dne 1. 4. 2022 podal pan Schumacher návrh na povolení obnovy řízení ve shora uvedené věci, přičemž jeho návrh byl pravomocně zamítnut usnesením Okresního soudu Praha – východ ze dne 14. 4. 2022, č. j. 0 Nt 8201/2022 – 12. Dne 23. 5. 2022 se pan Schumacher obrátil na Ústavní soud a domáhal se zrušení odsuzujícího rozsudku nalézacího soudu a potvrzujícího usnesení odvolacího soudu. Jak bude Ústavní soud postupovat?

Vaše odpověď

1. soudce zpravodaj stěžovatelu ústavní stížnost odmítne podle § 43 odst. 1 písm. b) zákona o Ústavním soudu jako opožděnou
2. asistent soudce zpravodaje stěžovatelu ústavní stížnost odmítne podle § 43 odst. 1 písm. e) zákona o Ústavním soudu jako nepřípustnou
3. soudce zpravodaj stěžovatelu ústavní stížnost odmítne podle § 43 odst. 1 písm. e) zákona o Ústavním soudu jako nepřípustnou
4. senát Ústavního soudu stěžovatelu ústavní stížnost odmítne podle § 43 odst. 2 písm. a) zákona o Ústavním soudu jako návrh zjevně neopodstatněný